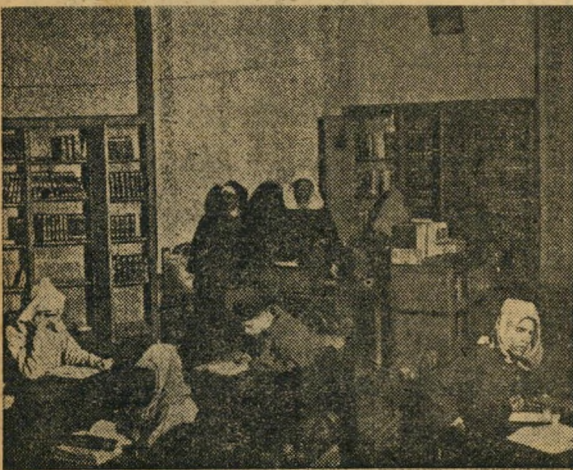

ידידי צרפת. טור של 2,500 פרשים ברברים חמושים ונושאי דגלים צרפתיים, שעבר ברחובות פז, כאזהרה לתושבי העיר הערביים. הסימא: „הפרד ומשול“

החיים נמשכים. כדי להוכיח שלא אירע דבר, ממשיך השולטן מוחמד של מרוקו (למעלה) לצאת ברוב הדר לתפילת הצהרים במסגד הראשי של רבאת. ואילו הסטודנטים של האוניברסיטה קראוין (מעון אל-איסתיק' לאל) ממשיכים בלימודיהם, כאילו לא קרה דבר — או עד שתבוא ההזדמנות הראשונה לעשות משהו יותר ממשי מלימודים. התמונה למטה מראה את ספריית האוניברסיטה, המכילה אוסף של אלפי כתבייד ערביים.

במרחב

מרוקו

השולטן הבין רמז

משלחת העתונאים המצרים, שהומנה ע"י השלטון נות הצרפתיים לבקר את ערי מרוקו, שלדברי העתונאים המצריים נחרבו ע"י הצרפתים, במשך המאורעות האחרונים שפרצו שם, חזרו השבוע לקהיר. במשך שבוע היתה להם השהות לבקר את פז, מקנס, רבאת ולהוכיח שהבתים עודם עומדים על תילם. הצרפתים סייעו להם לנוע בארץ באופן חופשי, ולשוחח עם התושבים.

ואכן, בחזרה למצרים הודיעו, כי כל הסיפורים, שניסו לפזי שלוש שבועות על מהומות וקרבות במרוקו, היו שמועות שוא. בכל זאת, החליטה מוכירת הליגה הערבית להמשיך ולדרוש את פינוי הצרפתים ממרוקו. בדרישותיה מסתמכת הליגה על עדותם של חברי המשלחת שביקרו במרוקו.

מיסג'יכוח. אמנם לא היו שום הפגנות או הפצצות, הכריזו, אך אין זה אומר, שלא היה שם מעשה אכזרי של דיכוי תושבי מרוקו, השואפים לשחרור מעול הקולוניאליזם הצרפתי. והם המשיכו לספר, כיצד הצליחו הצרפתים להכניע את שולטן מרוקו ואנשי אל-איסתיקאל, כשדורשותיהם של אלה עוד היו בשלב של תביעות בלבד, ללא כוח מעשי מאחוריהם.

ב-26 לפברואר, בשעה שלוש אחרי הצהרים, כש העיר פז היתה נתונה בתרדמת מנוחת הצהרים, היו פיצו 2,500 פרשים ברברים, בראשות השייכים (אחו ולרבי יוהרי, שניהם ידועים בשל אהדתם למשטר הצרפתי) בשערי העיר, חמושים ונושאים דגלים צרפתיים. הם נכנסו דרך שער בוג'לוד המערבי, עברו את רחובות העיר ושוקיה המרכזיים, ויצאו דרך שער באב תחת המזרחי.

אחרי הפגנת-כוח זו, לא היה שום צורך בתותחים צרפתיים או בחיילים סגללים. השולטן הבין את הרימו, הוא הפסיק את תביעותיו וחלל פתאום לאהוב את אנשי אל-איסתיקאל. אפילו כאשר הובאו, השבוע, שמונה מחברי אל-איסתיקאל בפני בית-הדין, ונידונו לתקופות מאסר שונות, לא נשמעה אף מחאה, גם לא מקהיר.

העיר עדיין עומדת. סי עבד אל-סלאם וסי עבד אל-עזיז אל-מוקרי, מנכבדי פז, קוראים כי העיר נחרבה. אך קשה להם להאמין לעתון — כי הבתים עומדים כתמיד.